

آموزش مداوم به کلیه فعالیتهای بعد از فارغ التحصیلی که به منظور جهت حفظ مهارتهای کسب شده و ارتقاء کیفی و کمی و آموختن مطالب و مهارتهای جدید علمی می باشد گفته میشود که در خصوص جامعه پزشکی می تواند منجر به ارتقاء کیفی و کمی ارائه خدمات بهداشتی درمانی جامعه گردد. برنامه های آموزش مداوم از پنج نوع به شرح ذیل تشکیل شده است:

نوع اول: سمینار ، کنگره ، کارگاه ، کنفرانس

نوع دوم: دوره های آموزشی کوتاه مدت حرفه ای

نوع سوم: برنامه های مدون

نوع چهارم: فعالیتهای آموزشی و پژوهشی

نوع پنجم: خودآموزی

همایش یا کنگره:

گردهمایی رسمی متشکل از متخصصین و افراد با تجربه که در آن نتایج تحقیقات و پژوهشهای انجام شده در موضوع علمی مشخص به صورت مقاله ، سخنرانی و پوستر ارائه شده و به شکل دوره ای از 1 تا 5 سال یکبار تکرار می گردد. طول مدت کنگره 3 روز یا بیشتر است . برای برگزاری هر کنگره تشکیل تعدادی کمیته تخصصی ضرورت دارد.

2- همایش یا کنگره بین المللی:

با حضور اساتید و پژوهشگران بر جسته خارجی تشکیل می گردد (علاوه بر داشتن تعاریف همایش ملی) حداقل 20 %

مقالات ارائه شده در همایش بین المللی حاصل تحقیقات و پژوهشهای انجام شده در سایر کشورها است.

3- هم اندیشی یا سمینار:

اجتماعات و گرد همائی که هدف از تشکیل آن بیان تازه های علمی، مبادله تجربیات و تجدید اطلاعات در جهت چاره جویی و حل مشکلات حرفه ای شرکت کنندگان است به صورت ارائه سخنرانی، میزگرد و جلسات پرسش و پاسخ اداره می گردد. طول مدت آن حداقل 2 روز می باشد.

4- فراهم آیی (کنفرانس):

نشستها و اجتماعاتی که به منظور شور و بحث در یک زمینه خاص تشکیل می گردد و در آن افراد نقطه نظرات خود را درباره مسائل و مشکلات مهم از طریق سخنرانی ، جلسات پرسش و پاسخ، میزگرد و گزارش موارد مطرح می نمایند . این نشستها می تواند در طی یک روز یا به صورت جلسات دوره ای تشکیل گردد . چنانچه این جلسات بصورت ادواری تشکیل شود به آن کنفرانس های دوره ای اطلاق می شود.

5- هم نشست (سمپوزیوم):

به منظور آموزش مسائل علمی تخصصی و فوق تخصصی در باره موضوعی خاص به صورت سخنرانی ، کارگروهی ، بحث و ارائه مقاله برگزار می گردد در سمپوزیوم هر یک از سخنرانان در باره

جنبه خاصی از موضوع به بحث می پردازند ، مخاطبین هم نشست افراد متخصص و صاحب نظر می باشند . طول مدت سمپوزیوم معمولاً یک روز است .

6- کارگاه:

برنامه ای است که جهت تقویت مهارت های حرفه ای شرکت کنندگان برگزار می گردد . و در گروههای کوچک جهت تبادل اندیشه ها ، تجربیات و دیدگاهها ، شرکت کنندگان به شور و مشورت می پردازند و معمولاً در چند روز و حداکثر تا یک هفته تشکیل می گردد.

دوره ه آموزشی کوتاه مدت حرفه ای:

برنامه ای است که هدف از برگزاری آن آموزش مهارتهای جدید و تقویت مهارتهای حرفه ای قبلی میباشد و حداقل یک دوم ساعات دوره بصورت بالینی و عملی برگزار میگردد.

دوره کوتاه مدت حرفه ای به دوره ای اطلاق می شود که ضمن تامین نیازهای حرفه ای دانش آموختگان علوم پزشکی و ارتقاء مهارت های حرفه ای آنان ، منتج به صدور گواهی شده ولی این

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

معاونت آموزشی

مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی

انواع برنامه های آموزش مداوم

محمد باقر روزگار

انجام مجموعه فعالیت‌هایی که طی دوره پیش بینی و طراحی شده است به ارتقاء علمی خویش نایل می‌شدند. در این فرایند، اهداف، محتوا، شیوه یاددهی - یادگیری و نحوه آزمون برای فراگیر روشن بوده و از یک روند نظام‌مند تبعیت می‌گردد.

گواهی جایگزین مدارک رسمی دانشگاهی نخواهد شد . طول دوره بسته به محتوای دوره از دو هفته تا شش ماه است.

برنامه مدون:

برنامه ای که با اهداف یادآوری آموخته های صحیح قبلی، افزایش مهارت‌های علمی در تشخیص ، درمان و پیشگیری از بیماریهای بر مبنای اصول علمی ذکر شده هر رشته در رشته مربوطه تدوین گردیده است و جهت حل مشکلات حرفه ای فراگیران در گروههای کوچک با تکیه بر اجرای برنامه به شکل پانل، پرسش و پاسخ، گزارش موارد جالب، بازدید، کار عملی، پخش فیلم های آموزشی و ... می باشد. ساعات مفید برگزارای برنامه می بایستی 5 ساعت باشد، هر ساعت یک امتیاز.

فعالتهای آموزشی و پژوهشی:

این گروه از برنامه های آموزش مداوم ناظر بر فعالیت‌های آموزشی - پژوهشی مشمولین می‌باشد که در قالب سخنرانی، ارائه پوستر در برنامه‌های آموزش مداوم، تالیف یا ترجمه کتاب، مقاله و انتشار آنها بوده که مطابق مفاد آیین نامه نحوه تخصیص امتیاز به فعالیت های آموزشی - پژوهشی ، میزان امتیاز مربوط به آن تعلق می‌گیرد.

خودآموزی:

خودآموزی به عنوان نوع پنجم برنامه های آموزش مداوم، فرایندی است مبتنی بر خود یادگیری و آموزش فراگیر - محور که مشمولین از طریقی غیر از برنامه های حضوری با